

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 879
din 27.11.2008

Dosar nr: 476/2007

Petiția nr: 8271/13.08.2007

Petent: Spitalul Militar de Urgență „Dr. Alexandru Gafencu” Constanța, Colonel Medic
R P

Obiect: Neconcordanța unor texte din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și H.G. nr. 1842/2006 pentru aprobarea Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anul 2007.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. Spitalul Militar de Urgență „Dr. Alexandru Gafencu”, Dl. R P
Colonel Medic, cu sediul în Constanța, B-dul Mamaia, nr. 96, Județ Constanța

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Ministerul Apărării, cu sediul în loc. București, Strada Izvor, nr.3-5, sector 5

I.2.2. Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, cu sediul în loc. București, str. Dem.I.Dobrescu, nr. 2-4, sector 1

I.2.3. Ministerul Sănătății Publice, cu sediul în București, Intr. Cristian Popișteanu, nr. 1-3, sector 1

II. Procedura de citare

Urmare petiției înregistrate cu nr. **8271/13.08.2007**, formulată de către petent, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate, prin adresele cu nr. 1539/22.01.2008, 1540/22.01.2008, 1541/22.01.2008 și 1542/22.01.2008 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru audieri. La audierile din data de 21.02.2008, au fost prezenți doar reprezentanții Spitalului Militar de Urgență și ai Ministerului Apărării.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerea petentului

Prin memoriul înregistrat cu nr. **8271/13.08.2007**, Spitalul Militar de Urgență „Dr. Alexandru Gafencu” supune atenției C.N.C.D.-ului faptul că între Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și H.G. nr. 1842/2006 pentru aprobarea Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anul 2007 există anumite neconcordanțe. Petentul consideră că

prevederile din H.G. nr. 1842/2006 pentru aprobarea Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, respectiv art. 43, alin. 4, teza 2 și din Ordinul nr. 1781/CV/558/2006, respectiv art. 6, lit. n) din anexa nr. 13, punctul V. litera B) „Casele de asigurări de sănătate decontează furnizorilor de servicii medicale paraclinice cu care au încheiat contracte contravaloarea serviciilor medicale acordate asiguraților, indiferent de casa de asigurări de sănătate la care este luat în evidență asiguratul, cu condiția ca medicul care a eliberat biletul de trimitere să se afle în relația contractuală cu aceeași casă de asigurări de sănătate cu care se află în relație contractuală furnizorul de servicii medicale paraclinice”, sunt neconstituționale, îngreșesc drepturile asiguraților și instituie discriminări între pacienți, în funcție de casa de asigurări la care sunt asigurați.

Susținerea Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse

Prin adresa cu nr. **10287/20.09.2007**, Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse a susținut că, în condițiile în care aspectele sesizate de către petenți se referă la acte normative care intră în sfera de competență a Ministerului Sănătății Publice, pentru soluționarea acestor aspecte C.N.C.D-ul ar trebui să se adreseze acelei instituții.

Susținerea Ministerului Apărării

Prin adresa cu nr. **13133/23.10.2007**, Ministerul Apărării a susținut că, având în vedere că actele normative în cauză nu sunt emise de către Ministerul Apărării, ci de alte autorități ale administrației publice (Guvern, Ministerul Sănătății Publice, Casa Națională de Asigurări de Sănătate), numai aceste autorități pot fi în măsură să justifice tratamentul juridic diferit aplicabil anumitor categorii de asigurați care beneficiază de servicii medicale paraclinice.

Susținerea Ministerului Sănătății Publice

Prin adresa cu nr. **4012/11.03.2008**, Ministerul Sănătății a susținut că potrivit art. 208 alin. 3 lit. c din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății „alegerea liberă de către asigurați a furnizorilor de servicii medicale, de medicamente și de dispozitive medicale, în condițiile prezentei legi și ale contractului-cadru” este un principiu al asigurărilor sociale de sănătate. De asemenea, Ministerul precizează că, conform prevederilor art. 43 alin. (4) și alin. (5) din Contractul-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anul 2007, aprobat prin HG 1842/2006, cu modificările și completările ulterioare, Casele de Asigurări de Sănătate decontează furnizorilor de servicii medicale paraclinice cu care au încheiat contracte contravaloarea serviciilor medicale acordate asiguraților, indiferent de casa de asigurări de sănătate la care este luat în evidență asiguratul, cu condiția ca medicul care a eliberat biletul de trimitere să se afle în relația contractuală cu aceeași casă de asigurări de sănătate cu care se află în relație contractuală furnizorul de servicii medicale paraclinice. În situația în care în raza administrativ-teritorială a unei case de asigurări de sănătate nu există furnizori care să efectueze unele servicii medicale paraclinice cuprinse în pachetul de servicii medicale de bază, casa de asigurări de sănătate poate încheia contract cu furnizori din alte județe, respectiv din Municipiul București. De asemenea, potrivit dispozițiilor cuprinse la art. 7, litera l) și n) din anexa nr. 13 la Ordinul Ministerului Sănătății Publice și al Președintelui C.N.A.S. nr. 1781/CV/558/2006, furnizorul este obligat „să acorde servicii medicale asiguraților fără nicio discriminare, indiferent de casa de asigurări de sănătate în evidența căreia se află asiguratul”.

Reclamatul susține că norma juridică incriminată este legală și se întemeiază pe dispozițiile cuprinse la alin. 1 al art. 246 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în sistemul

sănătății, cu modificările și completările ulterioare potrivit cărora „Relațiile dintre furnizorii de servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale și casele de asigurări sunt de natură civilă, se stabilesc și se desfășoară pe bază de contract care se încheie anual. În situația în care este necesară modificarea sau completarea clauzelor, acestea sunt negociate și stipulate în acte adiționale”. În caz contrar, în lipsa unor raporturi juridice stabilite între casa de asigurări de sănătate și medicii care ar recomanda servicii paraclinice în aceste condiții (fără a avea contract de furnizare servicii medicale cu casa de asigurări de sănătate care decontează aceste servicii), în situația în care medicii respectivi nu respectă prevederile legale în vigoare, casele de asigurări nu au temei legal să aplice măsurile corespunzătoare prevăzute de reglementările legale în vigoare în acest sens prin urmare nu ar putea fi angajată răspunderea juridică a medicilor în cauză, existând astfel posibilitatea prejudicierii bugetului FNUASS și, în același timp, imposibilitatea recuperării pe cale legală, a prejudiciilor create. În concluzie, reclamatul precizează că prevederile HG nr. 1842/2006 cu modificările și completările ulterioare sunt în concordanță cu prevederile Legii nr. 95/2006.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petentul sesizează C.N.C.D-ul cu privire la faptul că există o neconcordanță între prevederile HG nr. 1842/2006 cu modificările și completările ulterioare și prevederile Legii nr. 95/2006.

În drept, având în vedere prevederile legale aflate în vigoare, Colegiul Director apreciază că nu se poate pronunța pe texte de lege, iar cu privire la competența CNCD de a modifica anumite legi din cadrul aceluiași domeniu, pentru a fi în concordanță între ele, Colegiul Director este de opinie că CNCD nu are atribuții în acest sens.

De asemenea, acest aspect este întărit și de **Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prin care Curtea Constituțională:

„Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr.7604/99/2007 al Curții de Apel Iași – Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.”

Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Nu pot fi reținute aspecte care intră sub incidența art.2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. Prezenta hotărâre se va comunica părților;

V. Modalitatea de plată a amenzii

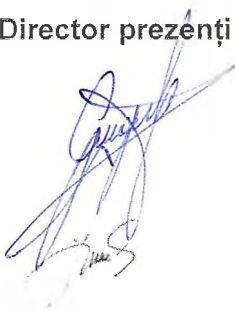
Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

DEZIDERIU GERGELY – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

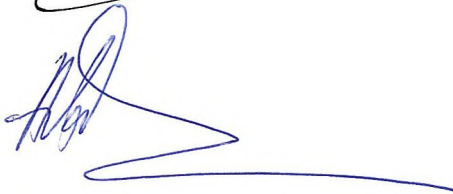
PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

VASILE ANA MONICA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

